

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Martyrivm SS. Felicitatis Et septem filiorum eius, ab Ecclesiæ Romanæ
Notarijs (vt videtur) conscriptum. Passi sunt anno Christi 178. Soterus
papæ primo. Ex eo quod extat apud D. P. L. Surium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

*S. Anatolia
confoditur.*

strum vsq; confossa, glorioso martyrij triumpho ad Christum migraret.

*Vide 2. Tom.
Annal. C. Ba-
ronij.*

MARTYRIVM SS. FELICITATIS ET septem filiorum eius, ab Ecclesia Romana Notarijs (vt videtur) conscriptum. Passi sunt anno Christi 178. Soteris papæ primo. Ex eo quod extat apud D. P. L. Surium.

*10. Iulij.
*Marci Au-
relij, An-
Imperij
eius 13.*

*Egregia ca-
stitas S. Feli-
citat's Vi-
duæ.*

*Pietas & re-
ligio eius o-
pera crescit.*

CVM*Antonini Imperatoris tēpore, ingē Pontificum exorta seditio Christianā religionem vna internecione penitus delendam esse cōclamaret, Felicitas illustri admodū genere matrona, inter alios omnes fidei cultores tāto pietatis virtutumq; omnium splēdore fulgebat, vt pontifices, illa vna superstite, res suae nefandumq; dæmoniorum cultū diu saluū consistere posse diffiderent. Erat enim castis adeo moribus ornata vidua, & orationis studio die noctuq; tam sedulò intēta, vt cūcti vel solo eius intuitu, Christianæ religionis amore inflammarentur. Crescebant per illam quotidie Christi præconia, & pietatis studiū maxima capiebat incrementa; prorsus vt idolorum sacrifici inuidia tabescētes, Imperatori Antonio Reipublicæ excidiū denūciarent, ni maturè Felicitatē cū filiis, dijs sacrificare cogeret. Antoninus ea denūciatione cōmotus, Præfecto Urbis Publio vitæ necisq; potestātē in viduā sanctissimam tradit, vt ea ratione offensa Deorum numina placaret.

Igitur Publius, ne suo deesse officio videretur, blādo eam alloquio ad sacrificium prouocauit, indè poenarum atrocitate cum minis proposita, foemineum pectus terrore complere nitebatur.

Cui

Cui Felicitas: Nec, inquit, blandimentis tuis resolui, nec terroribus frangi potero. Quid? tu sanctum Spiritum, qui fidelium mentes inhabitat, nosq; contra aduersos tuetur casus, ab homine superandum existimas? nihil agis; de illius namq; protectione securo, supplicia tua superabo, & si interfecta fuero gloriosorem occisa triumphu reportabo. Publius eam foeminae virtutem admiratus, illam cum filiis septem recludi iussit. Alia vero die in foro Martis pro tribunali sedens, productam sic blandè affatur; Felicitas, miserere quaso filiorum tuorum egregia indole iuuenum, & noli floridam illam iuuetutem demencia tua in interitum tradere. Respondit matrona. Misericordia tua impietas, & exhortatio crudelitas est. Et conuersa ad filios, O filij, inquit, o chara matris pignora, mentem oculosq; ad caelum erigite, ibi vos expectat Christus cum sanctis suis. Pugnate pro animabus vestris, & fideles vos in amore Christi exhibete, Audiens hæc Publius, iussit eam a lapis cædi, dicens; Itanè me præsentem, ista monita dare audes, vt, spretis dominorum nostrorū iussis, in perniciem spontanei ruant? Et statim a nota matre, filium eius Ianuarium natu maximum blando ad se sermone vocauit, multaq; haud cōtemnenda obtulit, si idolis sacrificare vellet. Sed cū ille munera reijceret contēneretq;, Publi⁹ fulmine verborū minas ingeminās, iuuenē terrere nitebatur. Tū ille: Quid, inquit, inani verborū strepitu aures meas obtūdis? Ego enim Christi virtute hæc facile superabo. Iudex ea contumelia prouocatus, virgis atrociter cæsum in carcerem recipi iussit. Inde verò Felicem secundum adduci.

Is pa-

*Vide animi
fortitudinem
in vidua.*

*Recluditur
cum septem
filijs.*

*Confortat
filios suos.*

*A lapis cedi-
tur.*

*Ianuarius fi-
lius eius natu
maximus.*

Felix Secundus filius.

Philippus tertius.

Silanus quartus.

Alexander quintus.

Vitalis sextus.

Psal 95.

Is pari constantia Iudicis blandicias minasq;
excipiens: Tu ne, inquit, existimas vel me vel al-
quem fratrum meorum à Domini nostri Iesu
Christi amore auellendum? Hoc audiens Præfe-
ctus, isto amoto, iussit sisti tertium, nomine Phi-
lippum. Is simili audacia in Iudicem & inani-
deorum simulacra inuectus, iterum est receptus
in carcerem. Mox adfuit quartus, Silanus; in-
signi animi & corporis robore iuuenis. Ad quē
sic Iudex: Vt video, inquit, conuenit vobis cum
pessima matre, vt spretis principum mandatis,
vnum omnes eundēq; interitum subeatīs. Cui Si-
lanus; Imò si tua tormenta sanè puerilia timue-
rimus, in æternum interitum, suppliciaq; horre-
da incidemus. Amoto Silano, iussit quintū præ-
fctō esse Alexādrum, vixdum ex ephēbis egressū,
cana tamen prudentia iuuenem, adeò vt liberè
constanterq; mirante etiam Iudice, Christū con-
fiteretur. Isto amoto, iussit applicari sextum, cui
dixit; Fortè vel tu vitā amplexaberis, & nequa-
quam pari cū reliquis stultitia in perniciē rues.
Respondit Vitalis, (hoc namque illi nomē erat)
Nos quāmdiu Christo per fidem coniuncti su-
mus, vitam habemus, neq; possum⁹ vllis mortis
angustijs circumueniri. Qui verò impuris sacri-
ficijs dēmonem habere propitium nititur, is sibi
sempiternam mortē imprudenter machinatur.
Præfctus eā pueri prudentiā, dicendiq; libera-
tē admiratus, Et quid est, inquit, dēmon? Cui
Vitalis; Omnes dij gētium dēmonia sunt, & illi
qui ijs diuinos honores tribuunt. Publius, hoc
quoq; per contēptum amoto, iussit prodire sep-
timum, animo ad supplicia pro Christi nomine
ferenda promptissimum. Hic Martialis vocabatur.

tur, cui Iudex dixit: Crudelitatis fautores effecti, Augustorum instituta contemnitis, & in vestra perniciē permanetis? *Septimus Martialis puer.* Martiali verò contrā exclamans: O, inquit, si nosse quæ pœnæ idolorum cultoribus constitutæ sunt, aliud scire. Omnes enim qui Christum verum Deum non confitentur, sempiternis gehennæ flammis subijcientur. Tunc Publius omnibus iam auditis, & carcere conclusis, gesta omnia in scriptis redacta Antonino misit.

Imperator verò Antoninus, diuersos ad Iudices eos misit, varijs excarnificandos supplicij. Et primus quidem frater, plumbatis diu grauitēque cæsus, præclarè in Christi confessione spiritum tradidit. Secundus & tertius, fustibus mactati, egregiam animi constantiam, ad extremum vsque vitæ spiritum, magno fidelium gaudio declararunt. Quartus præcipitio interemptus, ad cælos migravit. Reliqui tres, capitali sententia damnati vnà cū matre, intrepide ceruices gladio subdiderunt; pia interim genitrice sua pignora ad tam præclarum certamen hortante & confirmante. Quæ demum & ipsa, de filiorum iam salute secura, plena gaudio & exultatione in certamen prodijt; & gloriosum triumphum simili exitu foeliciter compleuit.